ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

18. märts 2010 *

Kohtuasjas T-189/08,

Forum 187 ASBL, asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: *barrister* A. Sutton ja *barrister* G. Forwood,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: N. Khan ja C. Urraca Caviedes

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 13. novembri 2007. aasta otsus 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse otsust 2003/757/EÜ (ELT 2008, L 90, lk 7), kuna see ei

* Kohtumenetluse keel: inglise.

näe nendele koordineerimiskeskustele, keda puudutas Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon (EKL 2006, lk I-5479), ette mõistliku pikkusega üleminekuaega,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: esimees M. E. Martins Ribeiro ning kohtunikud S. Papasavvas (ettekandja) ja A. Dittrich,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. juuli 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Koordineerimiskeskustele kohaldatavad Belgia maksualased õigusnormid, mis on üldkohaldatavate normide erinormid, on sätestatud 30. detsembri 1982. aasta kuninga dekreedis nr 187 koordineerimiskeskuste asutamise kohta (*Moniteur belge*, 13.1.1983, lk 502), mida on mitu korda täiendatud ja muudetud.

2 Seda maksustamiskorda kohaldatakse koordineerimiskeskusele eelneva ja individuaalse volituse alusel, mis antakse kuninga dekreediga. Nimetatud volituse saamiseks peab koordineerimiskeskus kuuluma rahvusvahelisse kontserni, mille kapital ja reservid on vähemalt miljard Belgia franki (BEF) või ületavad seda ning mille aasta konsolideeritud käive on 10 miljardit Belgia franki või ületab seda. Lubatud on ainult teatud ettevalmistavad, kõrval- või koordineerimisteenused ja finantssektoris tegutsevatele ettevõtjatele seda korda ei kohaldata. Keskuse esimesel kahel tegutsemisaastal peab Belgias töötama täisajaga vähemalt 10 inimest.

3 Keskusele antav volitus kehtib 10 aastat ja seda võib pikendada sama aja võrra.

4 Koordineerimiskeskuste maksustamiskorda uuris selle kehtestamisel ka Euroopa Ühenduste Komisjon. Täpsemalt leidis komisjon 16. mai 1984. aasta ja 9. märtsi 1987. aasta kirjade vormis teatavaks tehtud otsustes sisuliselt, et selle korraga, mis põhines koordineerimiskeskuste tulu püsiva määra alusel kindlakstegemise süsteemil, abi ei antud.

5 Pärast seda, kui komisjoni oli 11. novembril 1998 vastu võtnud teatise riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes (EÜT C 384, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 227), uuris komisjon üldiselt liikmesriikide maksuõigust riigiabi puudutavate normide aspektist.

6 Viidatud uurimise käigus palus komisjon 12. veebruaril 1999 Belgia ametiasutustelt teatud informatsiooni, mis puudutas muu hulgas koordineerimiskeskustele kohaldatavat korda. Belgia ametiasutused vastasid 1999. aasta märtsis.

7 2000. aasta juulis teatasid komisjoni teenistused nimetatud ametiasutustele, et selle korraga antakse riigiabi. Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [EÜ artikli 88] kohaldamiseks) (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339) artikli 17 lõikes 2 ette nähtud koostöömenetluse algatamiseks palusid komisjoni teenistused Belgia ametiasutustel esitada ühe kuu jooksul omapoolsed märkused.

8 11. juulil 2001 tegi komisjon EÜ artikli 88 lõike 1 alusel ettepaneku nelja asjakohase meetme kohta, muu hulgas koordineerimiskeskuste suhtes. Ta soovitas Belgia ametiasutustel olla nõus sellesse korda mitme muudatuse sisseviimisega ja näha ette üleminekuaeg, mille jooksul keskustele, kes olid saanud volituse enne nende meetmetega nõustumise kuupäeva, võis kohaldada varem kehtinud süsteemi kuni 31. detsembrini 2005.

9 Kuna Belgia ametiasutused väljapakutud asjakohaseid meetmeid heaks ei kiitnud, algatas komisjon vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 19 lõikele 2 ametliku uurimismenetluse otsusega, mis tehti teatavaks 27. veebruari 2002. aasta kirjaga (EÜT C 147, lk 2). Ta palus Belgia Kuningriigil esitada oma märkused ja kogu teabe, mis oli vajalik asjassepuutuva meetme hindamiseks. Samuti palus ta sel liikmesriigil ja huvitatud isikutel esitada märkused ja kogu teabe, mis oli vajalik selleks, et hinnata, kas isikutel, kellele asjakohast korda kohaldati, oli õiguspärane ootus, millest tulenes nõue kehtestada üleminekumeetmed.

10 13. septembril 2002 esitas hageja hagiavalduse nõudes tühistada ametliku uurimismenetluse algatamise otsus (kohtuasi T-276/02).

11 Ametliku uurimismenetluse lõpus võttis komisjon 17. veebruaril 2003 vastu otsuse 2003/757/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 282, lk 25; edaspidi „2003. aasta otsus").

12 2003. aasta otsuse artiklid 1 ja 2 olid järgmised:

„*Artikkel 1*

Kuninga dekreedi nr 187 alusel volituse saanud koordineerimiskeskuste suhtes Belgias hetkel kehtiva maksustamiskorraga antakse riigiabi, mis on ühisturuga vastuolus.

Artikkel 2

Belgia on kohustatud artiklis 1 nimetatud korra kehtetuks tunnistama või muutma selle ühisturuga kokkusobivaks.

Alates käesoleva otsuse teatavakstegemisest ei või sellest korrast või selle korra osadest tulenevaid eeliseid anda uutele abi saajatele ega nende eeliste kehtivust pikendada kehtivate volituste uuendamise teel.

Nende keskuste suhtes, kellele on volitus antud enne 31. detsembrit 2000, võib korda kohaldada seni, kuni lõpeb iga sellise individuaalse volituse kehtivus, mis kehtib käesoleva otsuse teatavakstegemise ajal, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 2010. Vastavalt teisele lõigule ei saa juhul, kui volitus uuendatakse enne seda kuupäeva, käesoleva otsuse esemeks olevast korrast tulenevaid eeliseid enam anda isegi ajutiselt." [mitteametlik tõlge]

13 Juba 6. märtsil 2003 pöördus Belgia Kuningriik ühel ajal nii komisjoni kui ka nõukogu poole, paludes neil „teha kõik vajalik selleks, et nende koordineerimiskeskuste lube, kelle volitus lõppeb pärast 17. veebruari 2003, saaks pikendada kuni 31. detsembrini 2005". Ta kordas seda palvet 20. märtsil 2003 ja 26. mail 2003, tuginedes EÜ artikli 88 lõike 2 kolmandale lõigule.

14 25. ja 28. aprillil 2003 esitasid Belgia Kuningriik ja hageja koordineerimiskeskuste liit Forum 187 hagiavaldused, milles nõuti 2003. aasta otsuse täitmise peatamist ja selle täielikku või osalist tühistamist (kohtuasjad C-182/03 ja T-140/03, millest sai kohtuasi C-217/03; kohtuasjad C-182/03 R ja T-140/03 R, millest sai kohtuasi C-217/03 R).

15 2. juuni 2003. aasta määrusega kohtuasjas T-276/02: Forum 187 *vs.* komisjon (EKL 2003, lk II-2075) jättis Üldkohus vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata hagiavalduse, milles paluti ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse tühistamist.

16 26. juuni 2003. aasta määrusega liidetud kohtuasjades C-182/03 R ja C-217/03 R: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon (EKL 2003, lk I-6887, edaspidi „kohtumäärus Forum 187") andis Euroopa Kohtu president korralduse peatada 2003. aasta otsuse täitmine osas, milles keelati Belgia Kuningriigil uuendada neid koordineerimiskeskuste volitusi, mis kehtisid selle otsuse teatavakstegemise ajal.

17 Nagu kohtumäärus Forum 187 lubas, uuendasid Belgia ametiasutused koordineerimiskeskuste need volitused, mille kehtivuse tähtaeg lõppes ajavahemikul 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005. Välja arvatud neli koordineerimiskeskust, kelle volitus uuendati piiramata tähtajaks, uuendati kõiki volitusi perioodi võrra, mis lõppes 31. detsembril 2005.

18 Nõukogu 16. juuli 2003. aasta otsusega 2003/531/EÜ Belgia valitsuse poolt abi andmise kohta teatavatele Belgias asuvatele koordineerimiskeskustele (ELT L 184, lk 17), mis võeti vastu EÜ artikli 88 lõike 2 alusel, tunnistati ühisturuga kokkusobivaks „abi, mida Belgia kavatse[s] 31. detsembrini 2005 anda ettevõtjatele, kellel oli 31. detsembri 2000. aasta seisuga […] kuninga dekreedi nr 187 alusel koordineerimiskeskusena tegutsemise volitus, mis lõppeb ajavahemikus 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005". 24. septembril 2003 esitas komisjon selle otsuse peale tühistamishagi (kohtuasi C-399/03).

19 22. juunil 2006 tühistas Euroopa Kohus osaliselt 2003. aasta otsuse, kuna selles ei olnud ette nähtud üleminekumeedet koordineerimiskeskuste suhtes, kelle volituse uuendamise taotlust selle otsuse teatavakstegemise ajal menetleti või kelle volitus lõppes selle otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda (Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-5479, edaspidi „kohtuotsus Forum 187"). Samal päeval tühistas Euroopa Kohus otsusega kohtuasjas C-399/03: komisjon *vs.* nõukogu (EKL 2006, lk I-5629) ka otsuse 2003/531.

20 4. juuli 2006. aasta kirjas palus komisjon Belgia ametiasutustel esitada 20 tööpäeva jooksul teatud teavet, et otsustada, mida kohtuotsuse Forum 187 tagajärjel ette võtta.

21 27. detsembril 2006 võttis Belgia Kuningriik vastu seaduse (*Moniteur belge*, 28.12.2006, lk 75266, edaspidi „2006. aasta seadus") mitmete sätetega, mis võimaldasid pikendada kuni 31. detsembrini 2010 kõigi selliste koordineerimiskeskuste volitusi, kes seda palusid, ja vajaduse korral tagasiulatuvalt. Lisaks keskustele, kelle volitusi pikendati pärast kohtumäärust Forum 187 ajavahemikul 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005, nähti 2006. aasta seaduses ette, et pikendamise võimalus antakse ka keskustele, kelle volituse kehtivus lõpeb ajavahemikul 1. jaanuarist 2006 kuni 31. detsembrini 2010, ning täpsustamata arvule keskustele, kelle volituse kehtivus lõppes hiljemalt 31. detsembril 2005, kuid kes selle kuupäeva seisuga uuendamise taotlust ei olnud esitanud. Sellest seadusest komisjonile EÜ artikli 88 lõike 3 alusel ei teatatud, kuid selle jõustumise tingimuseks oli, et komisjonil ei ole sellele vastuväiteid.

22 Pärast korduvat meeldetuletust ja rohket kirjavahetust komisjoniga esitasid Belgia ametiasutused 16. jaanuaril 2007 komisjonile teabe, mida viimane küsis 4. juulil 2006. Nad esitasid veel täpsustusi 2007. aasta 8. ja 16. veebruari kirjadega. Lisaks toimus komisjoni ja nimetatud ametiasutuste vahel kolm kohtumist: 2007. aasta 5. ja 15. veebruaril ning 5. märtsil.

23 21. märtsi 2007. aasta kirjas teatas komisjon Belgia ametiasutustele kavatsusest pikendada ametlikku uurimist, mida ta oli koordineerimiskeskustele kehtestatud korra suhtes alustanud 27. veebruaril 2002. See otsus ning huvitatud isikutele suunatud palve esitada oma märkused kohaste üleminekumeetmete kohta, mida komisjon pidi kohtuotsuse Forum 187 kohaselt kehtestama, avaldati Euroopa Liidu Teatajas 16. mail 2007 (ELT C 110, lk 20).

24 13. novembril 2007 võttis komisjon selle ametliku uurimismenetluse lõpus vastu otsuse 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse 2003. aasta otsust (ELT 2008, L 90, lk 7; edaspidi „vaidlustatud otsus").

25 Vaidlustatud otsusega muudeti kõigepealt 2003. aasta otsuse artiklit 2 nii, et nende koordineerimiskeskuste suhtes, kelle volituse pikendamise taotlus oli 2003. aasta otsuse teatavakstegemise ajal menetlemisel või kelle volitus lõppes selle otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda, st ajavahemikul 18. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005, võis asjassepuutuvat korda kohaldada kuni 31. detsembrini 2005 ning nende volitusi võis pikendada kuni selle kuupäevani. Edasi, mis puudutas nelja keskust, kelle volitusi pikendati kohtumääruse Forum 187 alusel piiramata tähtajaks, siis oli vaidlustatud otsuses märgitud, et komisjoni 16. juuli 2003. aasta pressiteade võis nendele keskustele tekitada õiguspärase ootuse asjaolu

suhtes, et neile võib asjassepuutuvat korda kohaldada kuni Euroopa Kohtu kohtuotsuse tegemiseni põhiküsimuses. See kohtuotsus tehti 22. juunil 2006 ja arvestades, et meede puudutas maksustamist, pikendati vaidlustatud otsusega aega, mille suhtes õiguspärane ootus tekkis, et neile koordineerimiskeskustele saaks seda korda kohaldada kuni kohtuotsuse tegemise ajal pooleli oleva tavalise maksustamisperioodi lõpuni. Lõpuks tunnistati vaidlustatud otsusega 2006. aasta seadus ühisturuga kokkusobimatuks, kuna sellega pikendati koordineerimiskeskustele kohaldatava korra kehtivust kauemaks kui 31. detsembriks 2005.

26 Vaidlustatud otsuse artikkel 1 on sõnastatud järgmiselt:

„[2003. aasta otsuse] artiklisse 2 lisatakse järgmine tekst:

„Koordineerimiskeskused, kelle volituse pikendamise taotlus on käesoleva otsuse teatavakstegemise ajal menetlemisel või kelle volitus lõpeb otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda, see tähendab otsuse teatavakstegemise ja 31. detsembri 2005 vahelisel ajal, võivad jätkata koordineerimiskeskuste maksustamiskorra rakendamist 31. detsembrini 2005. Kõnealuste koordineerimiskeskuste volitusi võib pikendada hiljemalt 31. detsembrini 2005.““

27 Vaidlustatud otsuse artikkel 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Neli Belgias asutatud koordineerimiskeskust, kelle volitusi pikendati määramata ajaks [kohtumääruse Forum 187] alusel, [...] võivad rakendada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda 22. juunil 2006 pooleli oleva tavalise maksustamisperioodi lõpuni.“

28 Vaidlustatud otsuse artiklis 3 on märgitud:

„[...] 2006. aasta seadus on ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd selle sätetega on ette nähtud pikendada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda volituste pikendamisotsuste alusel kauemaks kui 31. detsember 2005.

Komisjon palub Belgial seega loobuda [...] 2006. aasta seaduse asjaomaste sätete jõustamisest."

29 Vaidlustatud otsuse artiklis 4 on märgitud:

„Artiklit 1 kohaldatakse alates 18. veebruarist 2003."

Menetlus ja poolte nõuded

30 Hageja esitas Üldkohtu kohtukantseleile käesolevas asjas hagiavalduse 22. mail 2008.

31 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (kaheksas koda) avada suulise menetluse ja esitas hagejale kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust

korraldava meetmena kirjalikult küsimuse, paludes tal sellele vastata kohtuistungil, ning esitada dokument, mille hageja esitas ettenähtud tähtajaks.

32 1. juuli 2009. aasta kirjaga esitas komisjon oma märkused kohtuistungi ettekande kohta, kirja, mille üks koordineerimiskeskus oli talle 27. jaanuaril 2009 saatnud, ja oma kommentaarid selle kirja kohta. 3. juulil 2009 otsustas Üldkohtu kaheksanda koja esimees need dokumendid toimikusse lisada ja palus hagejal kohtuistungil nende kohta oma märkused esitada.

33 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära kohtuistungil, mis toimus 6. juulil 2009.

34 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus, kuna selles ei ole ette nähtud mõistliku pikkusega üleminekuaega koordineerimiskeskustele, keda kohtuotsus Forum 187 puudutas;

– võtta kõik vajalikud meetmed;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

35 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse või teise võimalusena põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

36 Ilma kodukorra artikli 114 alusel vastuvõetamatuse vastuväidet formaalselt esitamata väidab komisjon, et hagi on vastuvõetamatu. Seega tuleb uurida hagiavalduse vastuvõetavuse küsimust.

Poolte argumendid

37 Esiteks väidab komisjon, et hageja ei ole tõendanud, et vaidlustatud otsus teda otseselt ja isiklikult puudutas. Nimelt ei ole ta tõendanud, et täidetud oli üks kolmest eeldusest, mille esinemisel on vastavalt kohtupraktikale ühenduse hagiavaldus vastuvõetav.

38 Esiteks, mis puudutab eeldust, et ühendus on isiklikult puudutatud siis, kui mõjutatakse just tema huve, siis on Forum 187 väited, et ta tegutseb enda arvel, ainult

alusetud kinnitused, mis ei tugine ühelegi tõendile, millest nähtuks, et mõjutatakse just tema huve.

39 Teiseks, selle eelduse täitmiseks, et õigusnorm peab andma ühendusele menetluslikke õigusi, ei piisa vastavalt kohtupraktikale Forum 187 hagi esitamise õiguse tekkimiseks sellest, et ta osales uurimismenetluses.

40 Kolmandaks, selle eelduse täitmise osas, et ühendus esindab hagejate huve, kellel oleks hagi esitamise õigus, vaidleb komisjon kõigepealt vastu Forum 187 hagiavalduse vastuvõetavusele seetõttu, et kohtuasjas C-217/03 esitatud hagiavaldus tunnistati vastuvõetavaks, sest hagiavalduse vastuvõetavust tuleb hinnata selle esitamise ajal esinevate asjaolude alusel, mitte hageja isiku alusel. Igal juhul on see võimatu, kui hageja on ühendus – nagu käesolevas asjas –, sest selle liikmete koosseis võib muutuda. Hagiavaldusele lisatud volikiri ei toeta kinnitust, et hageja liikmed on nõuetekohaselt teda selleks volitanud, ega tõenda, et ta esindab koordineerimiskeskusi, keda vaidlustatud otsus puudutab.

41 Lisaks märgib komisjon, et ükski tõend ei toeta kinnitust, et hageja esindas keskusi, kelle volitust oli pikendatud piiramata tähtajaks; samuti ei ole tõendatud, et ta esindas keskusi, keda vaidlustatud otsus võis otseselt ja isiklikult puudutada.

42 Mis puudutab hageja poolt repliigi staadiumis esitatud tõendeid, siis väidab komisjon tuginedes kodukorra artikli 48 lõikele 1 kõigepealt,, et need on vastuvõetamatud, kuna hageja ei ole nende hilist esitamist põhjendanud. Lisaks ei ole see hiline esitamine ka millegagi õigustatav. Kui aga eeldada, et need tõendid on vastuvõetavad, siis ei ole komisjoni hinnangul tõendatud, kuidas puudutab vaidlustatud otsus volikirja väljastanud 10 keskust, sh hagejat. Nimelt on repliigile lisatud tabelis muudetud ära

nende liitude nimed, kelle finantsolukorda see tabel pidi tõendama; samuti olid esitatud maksuteadetes keskuste nimed kustutatud. Seega puudub seos nende keskuste, kelle nimel hageja väidab tegutsevat, ja tema esitatud nende maksuteadete vahel, mis peaksid tõendama nende huvi asjassepuutuva korra kehtima jäämise suhtes. Lisaks ei ole lubatud muuta hagejat või kostjat puudutavat teavet, eriti kui see on seotud vastuvõetavusega. Lõpuks, arvestades seda, et hagiavalduse vastuvõetavust tuleb hinnata selle esitamise kuupäeval ja et enamik maksuteateid on väljastatud hilisema kuupäevaga, ei saa neid arvesse võtta.

43 Teiseks leiab komisjon, et isegi kui eeldada, et vaidlustatud otsus liidu liikmeid puudutab, ei ole hageja tõendanud, et neil on põhjendatud huvi selle tühistamise nõudmiseks. Nimelt ei anna hagejaks oleva liiduga liitumine huvi asjassepuutuva korra kohaldamise võimaluse taastamise suhtes. Seega, isegi kui 2003. aasta otsuse vastuvõtmisega lõppenud menetluse algatamisel olid kõik koordineerimiskeskused selle korra kehtima jäämisest huvitatud, ei ole see enam nii, nagu tunnistab ka hageja ise. Komisjon märgib, et alates 2006. aasta majandusaastast on kõigil Belgia ettevõtjatel, sh koordineerimiskeskustel võimalus kohaldada riskikapitali intresside mahaarvamise korda (edaspidi „RDIN"), mis kehtestati 22. juuni 2005. aasta seadusega, millega kehtestatakse maksusoodustus riskikapitalile (*Moniteur belge*, 30.6.2005, lk 30077). Hageja tunnistas ka ise, et kuninga dekreediga nr 187 reguleeritav kord võib mõnikord osutuda ebasoodsamaks kui RDIN, ning kinnitas 2006. aasta oktoobris, et mõned keskused eelistavad kohaldada viimast. Neid asjaolusid arvestades on komisjon seisukohal, et isegi kui hageja arvab – millega ei ole tegemist käesolevas asjas – oma liikmete hulka keskused, kelle õigust üleminekuajale vaidlustatud otsus mõjutab, ei pruugi nendel keskustel olla õigust esitada vaidlustatud otsuse peale hagi, arvestades, et selle tühistamine ei pruugi nende õiguslikku olukorda paremaks muuta.

44 Komisjon lisab vasturepliigis, et see, et keskused said 2006. aasta kohta maksuteated, ei tõenda, et neil on põhjendatud huvi. Nimelt ei ole RDIN võrdsustatav täieliku maksuvabastusega, mistõttu see, et 2006. aasta (ja hiljem 2007. aasta) suhtes tekkis maksu tasumise kohustus, ei tõenda, et keskused on ebasoodsamas olukorras RDIN-i kohaldades kui koordineerimiskeskuste korda kohaldades. Komisjon märgib keskuse

kohta, kelle volitust uuendati piiramata tähtajaks, et seda ei tule hagiavalduse vastuvõetavuse hindamisel arvesse võtta, kuna ei ole esitatud ühtegi tõendit, millest nähtuks, et vaidlustatud otsus seda keskust puudutas. Repliigi lisas esitatud tabeli tulbad, mis puudutavad vaidlustatud otsuse tõttu tasumisele kuuluvat täiendavat maksu, on nimelt tühjad, ning hageja esitatud maksuteadete hulgas ei ole ühtegi selle maksuga seotud teadet.

45 Lisaks leiab komisjon, et Belgia õiguse seisukohast muudab hageja olukord tema hagi esemetuks. Nimelt, kuigi kohtumäärus Forum 187 lubas, mitte ei kohustanud Belgia ametiasutustel teatud keskuste volitusi uuendada kuni põhiküsimuses lahendi tegemiseni, uuendasid nad neid volitusi, v.a nelja keskuse omi, ainult kuni 2005. aasta lõpuni. Ükski nendest keskustest, keda esindab hageja, ei taotlenud oma volituse uuendamist enne selle kehtivuse tähtaja lõppemist, kuigi kohtuotsust Forum 187 ei olnud veel tehtud. Komisjon märgib, et ükski tõend ei toeta kinnitust, et volituste tagasiulatuv uuendamine on Belgias lubatud. Lisaks, vastupidi hageja väidetule ei kaotanud teatud keskused oma staatust mitte vaidlustatud otsuse tõttu, vaid 2005. aasta lõpus nende volituste tähtaja lõppemise tõttu Belgia õiguse alusel.

46 Küsimuses, kas hagejal on põhjendatud huvi seetõttu, et vaidlustatud otsus keelab volituste uuendamise, märgib komisjon, et repliigis ei ole esitatud ühtegi asjaolu, mis tõendaks sellise huvi olemasolu.

47 Komisjon leiab, et tema seisukohta toetab ka asjaolu, et 19. detsembril 2008 võeti vastu kuninga dekreet, millega kohandati maksu suurendamist puudutavaid maksuõiguse norme teatud koordineerimiskeskuste poolt ettemaksu tasumata jätmise või osalise tasumise korral (*Moniteur belge,* 30.12.2008, lk 68976) ja mille alusel jätsid Belgia ametiasutused kohaldamata maksu suurendamise, mida keskustele oleks tulnud kohaldada 2007. aasta ja 2008. aasta majandusaastate maksu hilinemisega tasumise eest. Seega, kuigi Belgia ametiasutused palusid pikemat üleminekuaega ametliku

uurimismenetluse pikendamise otsuse vastuseks esitatud märkustes (vt eespool punkt 23), ei olnud nad pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist enam samal seisukohal, mistõttu ei saa hageja õigust hagi esitada õigustada nende varasema seisukohaga.

48 Kolmandaks märgib komisjon vasturepliigis, et erinevalt asjaoludest, mille alusel esitati hagiavaldus 2003. aasta otsuse peale, ei lühendatud vaidlustatud otsusega keskuste volitusi, mida oli uuendatud 2005. aasta lõpuni, ja see otsus ei võtnud ära volituse uuendamise ootust, sest sellist ootust ei saanud eksisteerida. Seetõttu leiab komisjon, et hageja nõuab tegelikult sellise kahju heastamist, mis tekkis seoses sellise uue abi heakskiitmisest keeldumisega, millest tema liikmed lootsid kasu saada, kuid mida nad nõuda ei saanud. Hagiavaldus on ka selle nõude osas vastuvõetamatu.

49 Neljandaks, kui eeldada, et repliigi staadiumis esitatud tõendid on vastuvõetavad ja hageja hagi esitamise õiguse tõendamiseks piisavad, on komisjoni hinnangul hagiavaldus vastuvõetav ainult maksimaalselt 10 keskuse osas, kelle kohta esitati tõendeid.

50 Hageja tuletab esiteks meelde, et ta on Belgia õiguse alusel asutatud mittetulundusühing, mille eesmärk vastavalt tema põhikirjale on kuninga dekreedi nr 187 alusel asutatud koordineerimiskeskuste siseriiklike ja rahvusvaheliste huvide esindamine. Ta tegutseb käesolevas asjas nii enda kui ka talle nõuetekohaselt volituse andnud liikmete arvel. Ta täpsustab selle kohta repliigis, et 10 liiget andsid talle volituse enda esindamiseks käesolevas menetluses, ning esitab eelkõige tabeli teabega nende olukorra kohta, nende keskuste volikirjad hagiavalduse esitamiseks käesolevas asjas, neile saadetud maksuotsused ja parandatud maksuteated. Ta toonitab ka, et tema liikmed on esitanud Belgia ametiasutustele oma volituse uuendamise taotluse ja nendest ühe volituse on need ametiasutused piiramata tähtajaks uuendanud.

51 Edasi väidab hageja, et 10 koordineerimiskeskust, keda ta esindab, puudutab vaidlustatud otsus otseselt ja isiklikult ning et neil on huvi see vaidlustada, mistõttu tema hagi on vastuvõetav. Selle kohta täpsustab ta, et vastupidi komisjoni väidetule ei ole ta väitnud, et kuna kohtuotsuses Forum 187 tunnistati hagiavaldus vastuvõetavaks, on selle vastuvõetavus õigustatud ka käesolevas asjas. Ta tugineb aga ühenduse tühistamishagi vastuvõetavuse kriteeriumide osas selles kohtuotsuses esitatud põhjenduskäigule.

52 Esiteks, otsese ja isikliku puudutatuse osas toonitab hageja kõigepealt seda, et tema esindatavad keskused on otseselt puudutatud. Nimelt ei saa vaidlustatud otsuse kohaldamise tõttu enam kohaldada koordineerimiskeskuste korda kas alates 31. detsembrist 2005 või 31. detsembrist 2006. Samuti tehti nende 2006. aasta ja 2007. aasta majandusaastate maksustamises korrektuure (vt eespool punkt 54), v.a ühe keskuse osas, kelle volitust pikendati piiramata tähtajaks. Samuti on need keskused isiklikult puudutatud, sest nad kuuluvad nende väheste majandustegevuses osalejate ringi ja isikute gruppi, kes olid vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal juba identifitseeritud või identifitseeritavad selle grupi liikmete omaduste tõttu. Neil keskustel on seega hagi esitamise õigus ja see on järelikult ka hagejal, kellel on põhikirjast tulenev kohustus kaitsta oma liikmete huve. Mis puudutab väidet, et vaidlustatud otsus ei avaldanud hageja liikmetele kahjulikku mõju, ja väidet tema liikmete koosseisu kohta, siis lükkab hageja need tagasi, viidates oma repliigile lisatud tabelile, milles sisaldub asjakohane teave iga keskuse kohta, keda ta esindab.

53 Teiseks märgib hageja tema enda ja tema liikmete hagi esitamise õiguse kohta kõigepealt, et komisjoni märkused Belgia õigusnormide kohta, mis ei puuduta kuninga dekreeti nr 187, ei ole asjakohased, kuna käesolevas asjas käsitletakse vaid vaidlustatud otsuse õiguspärasust, ja et ainus käesolevasse asja puutuv Belgia õigusakt on kuninga dekreet nr 187. Seega ei tule võrdlevalt hinnata nimetatud kuninga dekreeti ja RDIN-i. Samuti ei ole käesolevas asjas asjakohased komisjoni viidatud seisukohad (vt eespool punkt 43), sest RDIN-ist ja koordineerimiskeskuste korrast tulenevad eelised on eri keskuste puhul erinevad ning igal juhul puudutab käesolev vaidlus ainult

komisjoni tagasiulatuvalt kehtestatud üleminekuaegade õiguspärasust. Lõpuks ei ole ka ükski hageja esindatavatest keskustest 2006. aastal loobunud koordineerimiskeskuse staatusest RDIN korra kasuks ja ainult üks tegi seda alates 2007. aastast. Samuti ei valinud RDIN-i korda ükski keskustest, kelle volitus oli kehtiv ka pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeva, st 13. novembrit 2007.

54 Teiseks tõendab 10 asjassepuutuva keskuse majanduslikku ja õiguslikku huvi Belgia ametiasutuste otsus täita vaidlustatud otsust ja nõuda sisse aastate 2006 ja 2007 eest tasumisele kuuluv maks. Erinevalt nendest keskusest, kelle volitust oli pikendatud piiramata tähtajaks, nõudsid Belgia ametiasutused neilt nimelt tagasiulatuvalt täiendava maksu tasumist, kuna nad olid kaotanud koordineerimiskeskuse staatuse. Nii saadeti osale keskustest parandatud maksuteade, kuid enamikule maksuotsus, milles oli tasumisele kuuluvat maksusummat täpsustatud. Sissenõutud maksusumma oli suurem kui 40 miljonit eurot. Mis puudutab keskust, kelle volitust oli pikendatud piiramata tähtajaks, siis tema huvi oli vältida, et temalt nõutaks tagasiulatuvalt sisse maks 2007. aasta eest.

55 Kolmandaks väidab hageja, et see, et Belgia ametiasutused uuendasid kohtuotsusega Forum 187 puudutatud keskuste, v.a neist nelja, volitusi kuni 31. detsembrini 2005, ei võta neilt keskustelt võimalust kohaldada asjassepuutuvat korda pärast seda kuupäeva kuni mõistliku pikkusega üleminekuaja lõpuni. Seega on vastupidi komisjoni väidetule volituste õiguslik alus jätkuvalt kuninga dekreet nr 187. Lisaks ei oleks Belgia ametiasutused ega keskused nõustunud sellega, et volitusi ei saa pärast 31. detsembrit 2005 mõistliku perioodi võrra uuendada.

56 Mis puudutab asjaolu, et Belgia ametiasutused olid aastatel 2001 ja 2002 teatanud, et nad ei pikenda asjassepuutuvat korda kauemaks kui 2005. aasta lõpuni, siis märgib hageja, et pärast 2003. aasta otsuse vastuvõtmist toimunud arengusuundi panid

need ametiasutused otsima alternatiivi sellele korrale ja fikseerima kohase üleminekuaja keskustele, keda 2003. aasta otsus kahjulikult mõjutas ja kellele kohtumäärus Forum 187 oli soodne.

57 Lisaks ei ole Belgia ametiasutused loobunud asjassepuutuva korra kohaldamise võimaldamisest keskustele, kelle volitus lõppes enne 31. detsembrit 2005. Vastupidi – nad taotlesid komisjonilt pika üleminekuaja kehtestamist. Lisaks mainiti kohtuotsuses Forum 187 käsitletud keskuste õigust volitus uuendada kuni 2010. aastani – algusega 1. jaanuaril 2006 – Belgia rahandusministri poolt 2006. aasta juulis hagejale saadetud kirjas. Keskustele saadetud parandatud maksuteadetest nähtub ka, et nende volitust ei saa pikendada 31. detsembrit 2005 ületavaks perioodiks ainult vaidlustatud otsuse tõttu, mitte mõne Belgia ametiasutuste poolt enne seda otsust vastuvõetud otsuse tõttu. Samuti kuulutati välja – ilma et see oleks jõustunud – 2006. aasta seadus, milles pikendati üleminekuaega kuni 2010. aastani. Ka andis Belgia maksuhaldur 14. augusti 2007. aasta kirjas teatud keskustele eraldi tähtaja 2007. aasta maksudeklaratsiooni esitamiseks, kuna nende eristaatuse lõppemise kuupäev oli ebaselge. Seda tähtaega pikendati 21. novembril 2007, arvestades vaidlustatud otsust.

Üldkohtu hinnang

58 Tuleb meenutada, et hagiavaldus, mille esitab selline ühendus nagu Forum 187, kes kaitseb Belgias asuvate koordineerimiskeskuste ühishuve, on vastavalt kohtupraktikale vastuvõetav kolmel juhul: kui ta esindab selliste ettevõtjate huve, kellel endil on hagi esitamise õigus, kui ta on individualiseeritav seetõttu, et kahjustatakse tema kui ühenduse enda huve – eriti siis, et tühistamishagi esemeks olev akt kahjustab tema kui läbirääkija positsiooni – või kui õigusnorm annab talle *expressis verbis* rea

menetlusõigusi (Üldkohtu 30. septembri 1997. aasta määrus kohtuasjas T-122/96: Federolio *vs.* komisjon, EKL 1997, lk II-1559, punkt 60; Üldkohtu 10. detsembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-196/03: EFfCI *vs.* parlament ja nõukogu, EKL 2004, lk II-4263, punkt 42, ja Üldkohtu 28. juuni 2005. aasta määrus T-170/04: FederDoc jt *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2503, punkt 49; vt selle kohta ka kohtuotsus Forum 187, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika).

59 Käesolevas asjas tuleb esiteks märkida, et hageja väitel tegutses ta nii enda kui oma selliste liikmete arvel, kes andsid talle volituse esitada käesolevas asjas hagiavaldus. Samas, nagu toob esile ka komisjon, ei esita hageja ühtegi tõendit, millest nähtuks, et kahjustatakse tema enda huve.

60 Edasi tuleb märkida, et ükski õigusnorm ei anna hagejale menetlusõigusi ja hageja ei viita ka ühelegi sellisele sättele.

61 Seega tuleb kontrollida, kas hagi esitamise õigus on koordineerimiskeskustel, keda hageja esindab, või vähemalt osadel nendest. Üldkohus peab vajalikuks esiteks uurida komisjoni argumenti, et neil puudub põhjendatud huvi.

62 Tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui tal on vaidlustatud akti tühistamiseks huvi. Selline huvi eeldab, et vaidlustatud akti tühistamine ise tekitab tõenäoliselt õiguslikke tagajärgi ja et hagi esitanud isik võib seega vaidluse lahendist saada mingit kasu (vt Üldkohtu 30. aprilli 2007. aasta määrus kohtuasjas T-387/04: EnBW Energie Baden-Württemberg *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-1195, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

63 See põhjendatud huvi peab olema tekkinud ja jätkuvalt olemas (Üldkohtu 17. septembri 1992. aasta otsus kohtuasjas T-138/89: NBV ja NVB *vs.* komisjon, EKL 1992, lk II-2181, punkt 33) ning seda tuleb hinnata selle päeva seisuga, mil hagi esitati (Euroopa Kohtu 16. detsembri 1963. aasta otsus kohtuasjas 14/63: Forges de Clabecq *vs.* ülemamet, EKL 1963, lk 719, 748, ja Üldkohtu 24. aprilli 2001. aasta otsus kohtuasjas T-159/98: Torre jt *vs.* komisjon, EKL AT 2001, lk I–A-83 ja II-395, punkt 28). See huvi peab ka säilima kuni kohtulahendi tegemiseni, vastasel juhul võidakse asi läbivaatamata jätta (Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-4333, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

64 Tuleb märkida, et käesolevas asjas ei ole hageja hagiavalduses esitanud mingeid täpsemaid andmeid keskuste kohta, keda ta kohtuasjas esindab. Repliigi staadiumis esitab ta volikirjad, mille on hagiavalduse esitamiseks andnud 10 tema liiget. Samuti esitab ta tabeli oma liikmete olukorra kohta, kust ei nähtu nende nimesid, kuid millest on näha, et 10 tema esindatavast liikmest pikendati piiramata tähtajaks ainult repliigile lisatud tabelis numbri all 35 oleva liikme (edaspidi „keskus nr 35") volitust, üheksa ülejäänud liikme volitust uuendati vaid 31. detsembrini 2005. Ta esitas ka maksuotsused ja parandatud maksuteated, mille Belgia maksuhaldur oli saatnud mõnele liikmele, keda ta käesolevas asjas esindab.

65 Kõigepealt tuleb märkida, et komisjon väidab kodukorra artikli 48 lõikele 1 tuginedes valesti, et hageja poolt repliigi staadiumis esitatud tõendid on vastuvõetamatud seetõttu, et ta ei ole nende hilist esitamist põhjendanud. Nimelt võivad pooled vastavalt kodukorra sellele sättele repliigis ja vasturepliigis esitada oma argumentide kinnitamiseks täiendavaid tõendeid, kuid nad peavad tõendite hilist esitamist põhjendama. Kohtupraktikast tuleneb aga, et kodukorra artikli 48 lõikes 1 sätestatud norm, milles on kehtestatud õigust lõpetav tähtaeg, ei hõlma vastutõendi esitamist või tõendi täiendamist pärast seda, kui teine pool on kostja vastuses vastupidise tõendi esitanud. See säte puudutab tegelikult üksnes uute tõendite esitamist ja seda tuleb mõista koosmõjus kodukorra artikli 66 lõikega 2, mis sätestab sõnaselgelt, et vastutõendi esitamine ja varem esitatud tõendite täiendamine on lubatud (vt Üldkohtu 12. septembri

2007. aasta otsus kohtuasjas T-448/04: komisjon *vs.* Trends, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

66 Käesolevas asjas tuleb asuda seisukohale, et hageja repliigis esitatud tõendid on käsitletavad hagis esitatud tõendite täiendusena ja nendega sooviti vastata komisjoni kostja vastuses esitatud argumentidele hagiavalduse vastuvõetamatuse kohta. Kodukorra artikli 48 lõikes 1 sätestatud norm, milles on kehtestatud õigust lõpetav tähtaeg, nende tõendite suhtes seega ei kohaldu ja need võetakse toimikusse.

67 Samuti tuleb märkida, et vastuseks Üldkohtu küsimusele näitas hageja, millistele repliigi lisaks oleva tabeli esimese tulba järjekorranumbritele vastasid 10 keskust, keda ta käesolevas asjas esindab.

68 Nende 10 keskuse põhjendatud huvi, keda hageja käesolevas asjas väidab esindavat, tuleb uurida kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades.

69 Esiteks, mis puudutab keskust nr 35, siis tuleb märkida, et hageja on repliigile lisanud dokumendi, milles see keskus kinnitab, et ta on andnud hagejale volituse vaidlustatud otsuse tühistamisnõude esitamiseks. Samas tuleb täheldada, et see dokument kannab kuupäeva 31. oktoober 2008, mis on enam kui viis kuud pärast hagiavalduse esitamist. Esitatud ei ole ühtegi muud dokumenti, millest nähtuks, et hagiavalduse esitamise päevaks oli keskus nr 35 andnud hagejale volituse käesolevas asjas tema nimel tegutsemiseks. Kui hagejale kohtuistungil selle kohta küsimus esitati, vastas ta, et keskus nr 35 oli hääletanud hagiavalduse esitamise poolt ühel koosolekul. Toimikusse ei ole aga esitatud selle koosoleku kinnitatud päevakorda või protokolli ja hageja ei teinud selle kohta ettepanekut ka pärast kohtuistungit. Seda arvestades tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole hagiavaldust esitanud keskuse nr 35 nimel ning seega ei

esinda ta käesolevas asjas selle keskuse huve. Seetõttu ei võeta hagiavalduse vastuvõetavuse analüüsis arvesse selle keskuse olukorda. Samuti tuleb märkida, et komisjonile 27. jaanuaril 2009 saadetud kirjas (vt eespool punkt 32) teatab keskus nr 35, viitamata käesolevale kohtuvaidlusele, et vaidlustatud otsus teda ei puuduta.

70 Teiseks, mis puudutab ülejäänud üheksat keskust, siis tuleb esiteks märkida, et nad on nõuetekohaselt andnud hagejale volikirjad enne hagi esitamist käesolevas asjas.

71 Edasi tuleb meenutada, et vastavalt vaidlustatud otsuse artiklile 1, millega muudetakse 2003. aasta otsuse artiklit 2, võisid need keskused jätkata koordineerimiskeskuste korra kohaldamist kuni 31. detsembrini 2005.

72 Samuti tuleb toonitada, et pärast kohtumääruse Forum 187 tegemist uuendasid Belgia ametiasutused nende keskuste volitusi kuni 31. detsembrini 2005 ja et olenemata nende poolt Belgia ametiasutustele esitatud taotlustest, ei pikendatud nende volitusi perioodiks 1. jaanuarist 2006 kuni 31. detsembrini 2010.

73 Selle kohta tuleb märkida, et selle, et üheksa asjassepuutuva keskuse volitused kehtisid kuni 31. detsembrini 2005, otsustasid ainult Belgia ametiasutused, ilma et neile selles suhtes mingeid piiranguid oleks seatud. Nimelt peatati kohtumäärusega Forum 187 2003. aasta otsuse täitmine, kuna sellega keelati koordineerimiskeskuste volituste uuendamine, ilma et nende uuendamiste tähtaja suhtes oleks ette nähtud muud ajalist piirangut kui põhiküsimuses Euroopa Kohtu tehtava lahendi kuulutamise päev. Lisaks, nagu tunnistas ka hageja Üldkohtu küsimusele vastates, oleksid Belgia ametiasutused võinud üheksa keskuse volitusi uuendada piiramata tähtajaks, nagu tehti nelja koordineerimiskeskuse osas, olenemata asjaolust, et uuendamisest

ei saanud vastavalt kohtumäärusele Forum 187 tekkida kaugeleulatuvamaid tagajärgi kui kohtuotsuse Forum 187 tegemise päev.

74 Eeltoodust nähtub, et alates 31. detsembrist 2005 ei olnud üheksal keskusel enam Belgia õiguse alusel kehtivat volitust ja nad ei saanud enam õiguspäraselt kohaldada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda.

75 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et üheksa keskust ei saa nõuda sellise üleminekuaja kohaldamist kohtuotsuse Forum 187 tähenduses, mis ületaks vaidlustatud otsuses kindlaks määratud tähtaega, st 31. detsembrit 2005.

76 Nimelt on üleminekuaja eesmärk tagada üleminek ühest olukorrast teise, st käesolevas asjas üleminek olukorrast, kus kõnealustele keskustele saab kohaldada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda, olukorda, kus neile seda enam kohaldada ei saa. Kohtuotsusest Forum 187 (punkt 163) nähtub, et keskustele, mida see otsus puudutab ja mille hulka kuuluvad ka üheksa kõnealust keskust, tuli ette näha mõistlik üleminekuaeg, et nad saaksid kohaneda 2003. aasta otsusest tulenevate tagajärgedega.

77 Arvestades, et alates 31. detsembrist 2005 ei saanud üheksa kõnealust keskust enam koordineerimiskeskuste maksustamiskorda kohaldada, ei saa sellele kuupäevale järgnevat perioodi, mille jooksul nad seda korda siiski kohaldasid, käsitada kui perioodi, mille eesmärk on võimaldada neil kohanduda, kuna nad juba olid selles uues olukorras. Seega juhul, kui käesolev hagiavaldus rahuldada, ei antaks üheksale kõnealusele

keskusele tagasiulatuvalt üleminekuaega pärast 31. detsembrit 2005 algava perioodi jaoks, kuna sellisel üleminekuajal puuduks ese.

78 See, et juhul, kui keskusel ei ole enam kehtivat volitust, on pikemat üleminekuaega – ka tagasiulatuvalt – võimatu saada, tuleneb ka kohtumäärusest Forum 187. Nimelt märkis Euroopa Kohtu president seoses taotlusega peatada 2003. aasta otsuse – mis keelas teatud keskuste volituste uuendamise – täitmine, et kui taotletud ajutist meedet ei kohaldata, muutub kohtuasjas tehtava sisulise lahendi täitmine juhul, kui vaidlus lahendatakse hageja kasuks, üleminekuaja suhtes suures osas võimatuks, kuna võimalikud finantsmeetmed ei tundu olevat kohandatud selleks, et tagasiulatuvalt taastada koordineerimiskeskuseid puudutava regulatsiooni stabiilsus (kohtumäärus Forum 187, punkt 146).

79 Eeltoodust tuleneb, et arvestades hagi eset, milleks on nõue tühistada vaidlustatud otsus, kuna selles ei ole ette nähtud mõistlikku üleminekuaega, ei anna nimetatud otsuse tühistamine sel põhjusel üheksale keskusele mingit kasu.

80 Eelnevaid põhjendusi ei muuda ükski hageja esitatud argument.

81 Mis puudutab argumente selle kohta, et keskustele saab koordinatsioonikeskuste maksustamiskorda kohaldada ka pärast 31. detsembrit 2005, sest volituste õiguslikuks aluseks jääb ikka kuninga dekreet nr 187 (vt eespool punktid 55–57), siis selle kohta tuleneb kohtupraktikast, et kui ei saa välistada, et hageja esitatud hagi rahuldamise korral võib ta esitada siseriiklikele ametiasutustele teatud nõudmisi või vähemalt nõuda, et need tema taotluse läbi vaataksid, on hagejal hagi esitamise õigus (vt selle

kohta Üldkohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-9/98: Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie *vs*. komisjon, EKL 2001, lk II-3367, punktid 34 ja 38, ning 12. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-348/03: Koninklijke Friesland Foods *vs*. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 72).

82 Samas tuleb kohe märkida, et isegi kui käesolevas asjas hagi rahuldataks, ei saa hageja esindatavad keskused esitada Belgia ametiasutustele mingeid nõudmisi, mis puudutaksid konkreetselt nende suhtes kohaldatavat üleminekuaega, st käesoleva hagi eset. Nimelt, nagu tuleneb ka eeltoodust, ei saa Belgia ametiasutused võimaldada nendele keskustele antud üleminekuaja pikendamist – ja seda ka tagasiulatuvalt –, kuna koordineerimiskeskuste maksustamiskord neile enam ei kohaldu. Seega arvab hageja vääralt, et asjaolul, et Belgia ametiasutused pikendasid asjassepuutuvate keskuste volitusi vaid 31. detsembrini 2005, ei kahjusta nende õigust kohaldada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda pärast nimetatud kuupäeva. Edasi tuleb täheldada, et Euroopa Kohus ei tühistanud kohtuotsuses Forum 187 2003. aasta otsuse punkte, milles asjassepuutuv kord tunnistatakse ühisturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse Belgia ametiasutusi see kehtetuks tunnistama või muutma nii, et see oleks ühisturuga kokkusobiv. Nendel punktidel on seega alates 2003. aasta otsuse vastuvõtmisest õiguslikud tagajärjed, mistõttu ei saa Belgia ametiasutused asjassepuutuvate keskuste volitusi uuendada ainult kuninga dekreedi nr 187 alusel. Juhul kui vaidlustatud otsus tühistataks, peaks komisjon lisaks vastu võtma uue otsuse, et määratleda koordineerimiskeskustele kohaldatav uus üleminekuaeg, kuna Üldkohus ei saa vaidlustatud otsust asendada uue otsusega ega seda muuta (Euroopa Kohtu 11. mai 2000. aasta määrus C-428/98 P: Deutsche Post *vs*. IECC ja komisjon, EKL 2000, lk I-3061, punkt 28, ja Üldkohtu 26. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-199/99: Sgaravatti Mediterranea *vs*. komisjon, EKL 2002, lk II-3731, punkt 141).

83 Seda arvestades tuleb asuda seisukohale, et esiteks ei saa asjassepuutuvad keskused põhjendatud huvi põhjendamisel tugineda kuninga dekreedi nr 187 kohaldamisele pärast 31. detsembrit 2005, ja teiseks on asjaolu, et ei saa välistada, et Belgia

ametiasutused võivad neile anda õiguse kohaldada seda korda pärast nimetatud kuupäeva, asjakohatu.

84 Lisaks tuleb meenutada, et hageja ei saa vaidlustatud akti tühistamise huvi põhjendamiseks tugineda tulevikus tekkivale olukorrale, mille saabumine on ebakindel (vt Üldkohtu 14. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-141/03: Sniace *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-1197, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). Samuti tuleb märkida, et sõltumata eeltoodud kaalutlustest ei saa hageja ühegi esitatud tõendi alusel kindlalt väita, et vaidlustatud otsuse tühistamisel pikendaksid Belgia ametiasutused kuninga dekreedi nr 187 alusel asjassepuutuvate keskuste volitust tagasiulatuvalt perioodiks, mis ületab 31. detsembrit 2005. Belgia ametiasutuste poolt koordineerimiskeskustele saadetud parandatud maksuteated, mille hageja repliigi lisaks esitas, tõendavad hoopis vastupidist.

85 Mis puudutab 2006. aasta seadust, siis tuleb märkida, et üheksa keskuse puhul ei saa see igal juhul nende põhjendatud huvi aluseks olla. Nimelt ei ole selle seaduse koordineerimiskeskuste maksustamiskorda puudutavad sätted veel jõustunud. Nende sätete jõustumise kuupäev määratakse vastavalt selle seaduse artiklile 298 kindlaks ministrite nõukogu heakskiidetava kuninga dekreediga, mida veel ei ole vastu võetud. Nagu nähtub ka vaidlustatud otsuse põhjendusest 18, seadsid Belgia ametiasutused selle jõustumise sõltuvusse komisjoni kinnitusest, et tal ei ole sellele vastuväiteid. Samuti on vaidlustatud otsuse artiklis 3 märgitud, et 2006. aasta seadus on ühisturuga kokkusobimatu, kuna selle sätetega pikendatakse volituse uuendamise uute otsuste kaudu koordineerimiskeskuste korda perioodiks, mis ületab 31. detsembrit 2005. Selle kohta on oluline märkida, et nagu nähtub ka 19. detsembri 2008. aasta kuninga dekreedi kuuendast põhjendusest, olid Belgia ametiasutused „nõus [vaidlustatud] otsusega ega muutnud veel kehtivaks [2006. aasta seadust]" koordineerimiskeskuste korda puudutavas osas ning teavitasid sellest asjassepuutuvaid maksukohustuslasi. Sellest tuleneb, et Belgia ametiasutused ei kavatse seda seadust jõustada. Samuti on

tõsi, et hageja ei ole sõnaselgelt vaidlustanud vaidlustatud otsuse seda osa, mis puudutab 2006. aasta seadust.

86 Lõpuks tuleb tagasi lükata hageja argument, et keskuste põhjendatud huvi tõendab Belgia ametiasutuste otsus vaidlustatud otsust täita ja nõuda sisse maks aastate 2006 ja 2007 eest (vt eespool punkt 54). Nimelt pidid need keskused, kellel ei olnud Belgia õiguse alusel enam alates 31. detsembrist 2005 kehtivat volitust, et kohaldada kuninga dekreedi nr 187 esemeks olevat maksustamiskorda, alates sellest kuupäevast maksma maksu üldkohaldatava korra kohaselt või kui nad olid nii valinud, siis RDIN-i alusel. Selline olukord tulenes, nagu juba märgitud, esiteks mitte vaidlustatud otsusest, vaid Belgia ametiasutuste otsusest määrata nende volituste lõppemise kuupäevaks 31. detsember 2005. Asjassepuutuvad keskused ei saa vaidlustatud otsuse peale hagi esitamiseks põhjendatud huvi põhjendamisel tugineda asjaolule, et nad ei arvanud, et nad peavad maksu maksma üldkohaldatava korra alusel, vaid et nad maksid seda koordineerimiskeskuste korra alusel; Belgia õiguse kohaselt neil selleks õigust ei olnud.

87 Eeltoodust nähtub, et üheksal keskusel, kelle huvides on hagejal nõuetekohaselt õigus käesolevas asjas esineda, ei ole hagi esitamiseks põhjendatud huvi ning seetõttu ei saa nad nõuda vaidlustatud otsuse tühistamist.

88 Tuginedes eespool punktis 58 viidatud kohtupraktikale, ei ole hageja järelikult olukorras, mis võimaldaks tema kui ühenduse hagi vastuvõetavaks tunnistada.

89 Seega tuleb hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata jätta.

Kohtukulud

90 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt komisjoni nõudele mõista kohtukulud välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Forum 187 ASBL-lt.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. märtsil 2010 Luxembourgis.

Allkirjad